

պիտի կարենանք քաղել ուրիշ ազգերու սիրտեմանքին և Ու յայն քաղաքի մէջ մեր քուլէմ պիտի գտնէր այն համայնութիւնն ու աջակցութիւնը զոր պիտի գտնէ Բարիդի մէջ ուր բազմաթիւ Ֆրանսացի ուսուցիչներ կան մեր ժողովուրդը եղբայրորէն սիրող, մեր զարգացմանը նպաստելու խանգակաթօրէն յօժար և

Բարիդի մէջ հայ քուլէմ մը, այն բնական, գեղեցիկ պաշտօնականութիւն մէկն է, որոնք ճակատագրականօրէն սահմանուած են իրագործուելու և Չեմ դիտեր ո՞րուն ձեռքով, ե՞րբ եւ ի՞նչպէս պիտի իրագործուի ան, բայց համոզուած եմ որ պիտի իրագործուի և Ս. 20ՊԱՆԵԱՆ

ՀԱՅԳԻՐԻՔ

— 0 —

2.

ԱՌ ԱՆԱՀԻՏ

Հայոց Տիկին, ո՞վ Ոսկեհատ Աստուածուհիդ, Մերանիանադրդեղեղեղի կ'Մայր, մե՛ծ ծղ Անահիտ, Որ յերիզալ, յԱշտիշատ կը ստանայիր սուրբ բապտիսմ

Ի՞նչ մեղի միշտ տարփելի կը մընաս և

Մենք վախելի դարձեալ ժըպիտըզ կը ցանկանք, Ու քեզ ձօնել օրհնութեան մորչնոր դրասանդ, Աղերսելով որ իրկին մեզ հովսեփի պարզեւեւ Հաշտարա՛ւ Հայաստանեայց մշտապէս և

Թող գանք ձօնել բոժոժաւոր ոսկի քըշոց Նրբազնեզ լոյս ցոլայ, ցոլայ ճննճերոտ բոց, եւ զուպայթառչողդդասնըրալկանքօղիդ տակ Աստղադարդ, ոսկեհամուկ, ըսպիտակ և

Ո՞վ Մայրակոյս, ահա Հայոց պարուն դարձաւ, Ահա փափուկ ծաղիկ ամէն կողմ ծաղկեցաւ, Բայց հիմա ո՞վ շընորհէ մեզ խնդութիւն եւ ծիծաղ, Կամ սիրոյ սոնատորոփ կայք ու խաղ և

Նորափրթիթ Բարգաջ մէջ ո՞վ հիմա կշռէ Պարբ բազուկ առ բազուկ կամ ո՞վ յորդորէ Նորահարսին հեղ հողին արծաթափայլ լուսնի տակ—

Ի՞նչ ջրկա՛ւ, ո՞վ լուսաւոր երկինք թաղ և

Իբր կը հալի ձիւնը հիմա փափուկ մաքին Կը կողկողի, անօգնական եւ ողբալիկ, Տաժանելի երկուեքով և Հալածակա՛ւ քարաւ լիթի

Հիմա ո՞վ ուժ պիտի տայ քու ոտքիդ և

եւ արտորայք որ վէտ ի վէտ կը ծածանին, Հիմա ի զուր կ'ակնկալեն սուրբ հովանին և

Գերանդաւորք ալ հիմա, ո՞վ ճոխ հնձոց Հողաւոր,

Քեզ խայրիք նըւերելու չեն փութար և

Մըրմընջաւո՛ր աղբիւրներ, հի՛ն թաւ անտառներ և

Ուր բընութիւնն աստուածախօս ձայն կը խառնէր և

Հըմայութիւն մը չուներք այլեւս, ու մինք սրտայայլ,

Ձենք կըընար ըստանալ նոր խըրախոյս և

Խաղաղ բրբեր կը պարգեւէր Հայոց կուօին Անահիտ Մայր, եւ զգօնութիւն կարմիր հարսին և

Ան կը մարզէր անհրմուտ մատը ճարտար հիշելու և

Սն կուտար պատկառող սիրտ եւ ճըլու և

Նրբ մանկամարդ կանայք հին երգ եղանակեն իրարու մօտ նըստած՝ ըզքեզ, ո՞վ Ոսկեղէն և

Կը կարօտին լուռ սրտերն որ հըրահանգ ըստացան և

Եւ յորդորանդորութեան քաղցրութեան և

Անշըքացաւ Հայաստան ա՛խ խոպանայաւ, Եւ քանի գուն ջրկաս, փառաց պարծանքն անցաւ և

Այն գեղեցիկ երկիրն ուր կը նազէիր տաղ դու և

Չարաչար կըտտեցաւ, ո՞վ Կենդանու և

Դարձի՛ր, ո՞վ Ոսկեհատ, մեզ դարձի՛ր կրկին և Եւ նորոգէ՛ Հայոց տըրտում ու խոնջ հողին և

Թող վերջապէս բարձրանան քաղաք, դարպաս, աշտարակ և

Հնչէ թող աշխատութեան աղաղակ և

Դարձեալ եղի՛ր րարուեստներու մեծ Ոստիկան, Պարճաւաքեր խոհական հեղ ուրախութեան և

Թող դարձալ հօտ, անդաստան, անդնակալ ճոխութիւն և

Շընորհին եւ անխաղախ զօհութիւն և

Ի՞նչ նըւանձէ՛ բարբարոսաց դաժան հողին և Որ զեռ մարմաջն ունին արեան ժանտ պապաւ կին և

Եւ անհամբոյր են ժպտող եղբայրութեանց հաճոյքից և

Ի՞նչ գանոնք հըրահանգէ՛ կարեկից և

Քանզի ըզմեղ յորդորեցիր դու դարէ դար Միշտ արգաւանդ կէտնք մը վարել խաղաղաւոր և

Արդ քու հանդարտ ժողովուրդդ հողա՛ւ, ո՞վ Անահիտ և

Հայտութեան եւ Բարութեանց դիցուհիդ և

ՎԱՀՐԱՄ ՍՎԱՃԵԱՆ